

Συνέργειας Σταύρου. 1929.

ΖΟΥΡΜΠΑΣ

ΖΟΥΡΜΠΑΣ

Σ. 1908

ν ἐπιστρέφονται

ΦΥΛΛΟΥ 4550

ΣΗΜ

αια!

Η ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕ
en καβάδι

1929 ημέρη 28
ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΑΒΙΟΥ

Ἐγράψασαν καὶ ἐλέχθησαν πολ
λὰ διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὸ μαρτύριον
τοῦ Ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου
Σμύρνης ἀειμνήστου Χρυσοστόμου.
Εἰς τὰ τόσα δύματα δὲν θὰ θεωρηθῇ
περιττή ἡ προσθήκη μερικῶν ἱστο
ρικῶν σελίδων ἀπρερωμένων εἰς τὸν
Μάρτυρα ὑπέτον Μητροπολίτου Ἐ

στόν. — 4 ΚΟΥΙΣ Σταύρος
Τὴν προσευχὴν ταύτην παρεῖ
νε, μετὰ μίανταίωνας δὲ τελε
ταῖς "Ἄγγελος τῆς ἐν Σμύρνῃ
ἐκκλησίας, τολμηρότητος ἐπὸ
Δράμας Χρυσοστόμου εἰς τὸ φερό
νυμνὸν ἐκείνου πειριδίου «Τὸν
ερόν Πολιάκοπον» αφιερών ιδιαί
τερον τεύχος εἰς τὴν μνήμην τοῦ
Ἀγίου προσωπού τοῦ

εἰς τέφραν φοίνικος. "Οταν Ἀρ
χιερεῖς καίσαντος ἔαντονς ως λαμπά
διαζένωπιον τοῦ εἰδόλου τῆς Πατρὸ
δος δὲ δημαρτυρικὸς θάνατος τὸν
γίνεται ζωῆς καὶ δόξης ὑπόθεσις
καὶ θεμέλιον ἀγιωτέσσου βίου, τὸ
μηνηδόσυνόν των δὲν ἔναρμονίζε
ται μὲν δάκρυα καὶ θλίψιν, ἀλλὰ
μὲν θεωράμεναι καὶ ἀγαλλίασιν.
"Ημὲν ἔξ οὖλον ἔχαρισθη δρ μό^ν
νον τὸ εἰς Χριστὸν δοθέν πιστεύ
ειν ἀλλὰ καὶ τὸ υπέρ αὐτοῦ ἀγγ
γύστως πάσχειν, γενναῖος μαρ
τυρεῖν καὶ ἐνδόξως θνήσκειν".

**

Οὐχὶ λοιπὸν μὲν δάκρυα—η μᾶλ
λον οὐχὶ μόνον μὲν δάκρυα—
η ἀκόμη φυσικώτερον, οὐκοῦ εἰ
σθε σύνθρωπος ἐδάκρυσε θλιβε
ρῶς ἐπὶ τῷ νεκρῷ τῆς Ναΐν ιδοὺς
δέ ως θρόμβοι αἵματος ἔρρεον α
πὸ τὸ θεῖον Του πρόσωπον, τὴν
παραμονὴν τοῦ θανάτου Του—
Μὲν δάκρυα μὲν ἀλλ᾽ οὐχὶ μόνον
μὲν δάκρυα λύτης ἀλλὰ καὶ μὲν δά
κρυα ἀγαλλιάσεως καὶ ὑπεροχα
νείας περισσῆς, ὑπερηφανείας θη
σκευτικῆς συγχρόνος καὶ θυμι
κῆς, ἀριδάζει νὰ τελέσωμεν σήμε
ρον τὸ μηνηδόσυνον τοῦ τελευταί
ου Μητροπολίτου τῆς θωνικῆς
πρωτευούσης.—

"Αν δὲ οἱ Ἑλληνες πάντες, ἐν
οἱ Ἑλληνες Ἐπίσκοποι ιδιαιτέ
ρως δικαιοῦνται νὰ ὑπερηφανεύ
ωνται ἐπὶ τῷ κλεινῷ ιεράρχη, ή
μετει οι κατοικοῦντες Ἐπαρχίαν
ἐγγύτατα κειμένην πρὸς τὸν το
πὸν τῆς πρώτης ἐθνικῆς δράσε
ως τοῦ ἀειμνήστου, δικαιούμενα
ιδιαιτέρως νὰ καυχώμεθα ἐπὶ αὐ
τῷ, καὶ διαβατίσις διμιλῶν ἐνώπι
ον ὑμῶν, νομίζειεστω ἐπιτετραμ
μένον νὰ ὑπερηφανεύεται ἔξαιρε
τικῶς ἐπίσης, διότι ητύχησε νὰ
φιλοιενήσῃ αὐτὸν ἐν Καβάλᾳ,
νὰ τὸν συνοδεύσῃ ἐν τῆς Μητρο
πόλεως μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ
σταθμοῦ τὸν ἔκτοτε ὄνομασθεν
ταν. Τοξοτῶν. — + +

Ἐλχον ἐπταναληφθῆ τὰ ἐναντίον
τοῦ Πομενάρχου παράπονα τῶν
Τούρκων ἐν Δράμα, οἱ ιδιοὶ δέπρο
λαμβάνων διωγμόν, εἴπεν εἰς τὸν

4-8 Η. Η. 5000 O. P.
ΑΞΕΤΑΙ εὲ τὸ
ΑΕΓΑΝΤΗΣ ΤΟΥ ΑΦΡΟ
ΤΑΒΑΟΛΟΣ-

A
AFT.

I
I.

II
II.

III
III.

IV
IV.

V
V.

VI
VI.

VII
VII.

VIII
VIII.

IX
IX.

X
X.

XI
XI.

XII
XII.

Συγγρίας Σεπτεμβ. 1929.

ΖΟΥΡΜΠΑΣ
ΖΟΥΡΜΠΑΣ
Σ 1908
ν ἐπιστρέφονται
ΦΥΛΑΟΥ 455

S H M

Η ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕ^{*ρική Καβαλά*}

1929 Ιανουαρίου 28
ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΙΩΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Ο ΔΟΓΣΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡΑΒΙΟΥ

Ἐγράψησαν καὶ ἐλέγθησαν πολὺ στόν. **φεροντας**

Τὴν προσευχὴν ταύτην παρεί

τοῦ Ἐνημέρωτος Μητροπολίτου Σαμάριν τελετήν οὐκέτι Χρυσόπολιτον.
Εἰς τὰ τόπα δικαὶα δὲν θὰ θερηθῆ^{ται}
περιττὴ νὴ προσβολὴ μερικῶν ἰστορικῶν
αετών τούτων μεριμνέων εἰς τὸν
Μάρτυρα υπότιτον Μητροπολίτον 'Ε
λευθερίου πεύπλεον Σωφρόνιον. Οὐδέ
κατὰ τὸ τελεῖσθαι εἰς 'Ελευθερόπο-
λιν τὴν προχθές Κυριακὴν μηνιγ-
δουν διὰ τὰ δεκαήμετα Χρο-
νίου ἔξεπονται λόγον, πλήρης ἴ-
στορικῶν δοκιμαστῶν καὶ συγκινη-
τικῶν παραγγλαγῶν, τὸν δέοντα
δὲν κρίνονται ἀστοκτονοῦν νόμοις.
εὐσυνεμένοις ἀναγκαζόμενοι νὰ πρέξων-
μεν τοῦτο ιερούς τούτου λόγω
της ἐπικάλυψης.

'Ο λόγος όπος ἔχει ἐπὶ λέξει
καὶ μετὰ φύσιστάνδινος ὁ τε-
ταῦς 'Αγγελος τῆς ἐν Σμύρνῃ
ἐπικλησίας ὁ πολυθρόλητος Δάρμας Χρυσόποτος εἰς τὸ δέον-
τον ἑκείνου πειριδικὸν Ἐπόντον
εόρτην Πολύκαποντονάφρεισθον ίδει-
τερον τεθῆς εἰς τὴν μηνήν της
'Αγίου προκατόχου του.

Καὶ τὴν βάσιν τῆς θαυματο-
τάντος προσεκής απέτελε τὸ
λεγάρηπον τὸ δόπιον οἱ Εξιλε-
νη γαρέμοις οἱ παρεπαθημούσες 'Αρχιε-
πιτοῦ οἴησησι τοῦ Χρυσόποτον
πετεύονταν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον
τοῖς γενεθλίοις της θεοτόκου, οι
δὴ εἰς τοπικούτων τοῦ Γρεβενών
Αιτανίων τοῦ πατριαρχείου
τοῦ θεοτόκου τοῦ Ιωάννου τοῦ

«Κύριος ὁ Θεός, ὁ Παντοκράτωρ, τοῦ δυνατοῦ καὶ εὐδόκου του πατοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ Πατρή, δέ ὑπὸ τὴν περὶ Σοῦ ἐπέγνωσται ἀλήφαμεν, οἱ Θεοί ἄλλοι καὶ διάναψον καὶ πάπτησετος παντὸς τε τὸν γένους τοῦ διαβόλου οἵ τις ἔσωνται τοῦ διαβόλου, δέ τις ἔξεσθαι τὰς περὶ τῆς φύσεως καὶ ώρας ταῖς τοῦ κοσμοῦ μέρος ἐν ἀριθμῷ τῶν μακρύζοντων ἐπὶ τοπογραφίᾳ τοῦ Χριστοῦ Σου εἰς ἀνάτολας τῶν αἰώνων ψυχῆς τε καὶ σωτηρίας ἐν ἀριθμῷ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος Ἀγίου, ἐν οἷς προσδεχόμενοι ἐνώπιον Σου σημειοῦν ἐν θυσίᾳ πίστον καὶ προσδέκηται, καθὼς προποίησας καὶ προεργάσσονται καὶ ἐπιλύσονται, ὁ ἀψευθῆς καὶ ἀλητῆρὺς Θεός. Διὰ τοῦτο καὶ περὶ πάντων Σου εἰναῖς καὶ τοῦ σωτηρίου καὶ ἀποκατάστασης καὶ ἐπιλύσεως, Σὲ δοξάζω διὰ τοῦ αἰώνων καὶ τοῦ σωτηρίου καὶ ἐπιναντίου Ἀρχεγέων Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγαπητοῦ Σου πατοῦ δέ ὁν Σοὶ σὺν αὐτῷ καὶ πενταμήτῃ Ἀγίῳ Λόβῳ καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς μέλλουσας αἰώνας ἀγίων.

Τὴν προσευχὴν ταῦτην, τέρψα
ἐν Κυρίᾳ ἀγαπητῇ, ἀδελφοὶ ἐν πα-
τρὶ καὶ Ἐδνε προσφελεῖς, τὴν
προσευχὴν ταῦτην ἀπήνθινε· ἀνά-
βλέψας εἰς τὸ διόρθωμα τοῦ δεύ-
τεροῦ Ἀγγέλου τῆς ἐν Σμύνῃ ἐν
αἱροΐᾳ, ὁ γηραιὸς Πολέκαρπος,
ὅτε ἔθισε τὰς κείσας ποιήσας
καὶ προσθετεῖς ὥσπερ κριός ἐπὶ^{τοῦ}
τηνὸς ἐκ μεγάλου ποιμένου εἰς
τρόποφοράν, ὀλοκατέψας δεκτῆ-
ρον Θεῷ ἡτομασμένον παρεβίβε-
σε οὐκτὸν εἰδωλολατρὸν εἰς τόν
ἀρνηθεὶς ἵνα ἀπαγγεῖῃ τὸν Χρ-

εἰς τέφραν φοινίκους. Ὄταν Ἀγριεῖς καὶ λιόνες ἔσπον δράστας
δαενώποταν τοῦ εἰδολού θεοῦ Πατρὸς,
ὅς δὲ θεατρικοῦς ἐμάτος τὸ
γίνεται τοῖς καὶ δῆμοις ἀπόθεσε
καὶ θεμέλιον ἀμυντέρον βίου,
μημπούσον τὸν δὲ ἐναγοντί^{ται}
ταὶ μὲν δάκρυα καὶ θλήψις, ἀλλὰ
ταὶ περιμένειν καὶ ἀγαλλιάσειν.
Ηὗτος ἐξ ὄλων ἐξασθία δὲ μη-
νον τὸ εἰς Χριστὸν θρῆσκο πιστεῖ-
ειν ἀλλὰ καὶ τὸ τέρες αὐτὸς ἀγ-
γίστως πάσχειν, γεννάσθαι καὶ
τυρεῖν καὶ ἐνδέξας θνήσκειν.

Οντή λοιπὸν μὲν δάκνα—η μὲν
λον σὐχι μὲν οὐν μὲν δάκνα
ἡ ἀσύρη φωναιστεον, οἴησε
τοι ἀνθρώπος ἐδάκνειν οὐλι-
ρῶν εἰ τῷ νεκρῷ τῇ Ναΐν θέρ-
ῳ δὲ ὡς θρόμβη αἵματος πέπλον
πό τὸ θεον Του πέδωσιν, τὴν
παρομονὴν τοι θανάτον Του
Μέ δάκνεια μέντος αἵματος μὲν οὐ
μὲν δάκνει λόγος ἀλλα καὶ μὲν
κρια ἀγνώστης καὶ ωτεροι-
νετα πεδίσθι, οὔτε γεράσιον
οὐκεντέον σύγχρονος καὶ τοῦ
αἵματος αἱμοῦται νῦ τελέσων, οὐκ
οὐδὲ μητρόσουν τοι τελέσων
ΩΜητροπολιτη τῇ Ιωνικῃ
ποτεστωσούσης·

"Αν δέ οι Ἑλληνες πάντες,
οἱ Ἑλλήνες Ἐπιστολοὶ [ἴδιαι
διαμοιραῖσθαι νὰ υπέτρηψαν
ωνται ἐπὶ τῷ πλειν ιεράρχῳ,
μετοἱ κατόντες οὐτοίς] Ἐπαρ-
χεῖται κακέντην πόδες τὸν τ-
πον τῆς πόντης ἔθνικον δόρα-
ως τοῦ δευτέρου, διακοινω-
ιδιατεῖσθος νὰ κανούχοις σὲ ἐπ-
τῷ, καὶ δὲ ἀνάβιος δομιλῶν ἐνώπιον
οὐδὲν, νομίμευεναί εἶπεται
μένον νὰ υπερέπενεσται ἔξαιρ-
τικῶς ἐπίσης, διότι πότερος
φιλοσένητη αὐτὸν ἐν Καρβα-
λῇ τὸν συνοδεόντης ἐπὶ τῆς Μητρο-
πόλεως μέχρι τοῦ οικηροδοσιου-
σταθμοῦ ἀπὸ τοῖς ονομασθε-
τοῖς Τοξοῦν·

Εἶχον ἐπαναληφθῆ τά ἔναντι
τοῦ Ποιμενάρχου παράπονα τά
Τούρκων ἐν Δράμα, οἱ διοικητὲς
λαμβάνων διωγμόν, εἶπεν εἰς τὰ

Μουτεσαρίφην δι τον πρώτον καλόν νά ἀποχωρήσῃ διὰ τινας ἡμέρας εἰς Καβάλαν. Ὁ Μουτεσαρίφης ἐνέκρινεν—οὕτω τῷ εἰπε τούλαχιστον—τὴν πρότασιν αὐτήν. Ἀλλὰ μετὰ μίαν ἡ δύο ἡμέρας ἄλλα διετάσσοντο. Ὁ Μητροπολίτης ἐπέρε πάντα ἀναχωρήσην καὶ ἐν Καβάλλας. Οἱ ἐπίσκοποι δύος μόνον ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον ἐλάμβανον διαταγῆς διὰ μετανιήσεις, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τὴν Ιεράρχην, πολὺ δὲ ὀλιγάτερον ἀπὸ τὴν Θουρικήν. Ὁ Χρυσόστομος ἡρενεῖτο λοιπῶν νά ἀπέλθῃ ἀνεναπτιαρχικῆς Αἰαταγῆς. Ἡ πειλήθη τότε ἡ βιασα ἀπέλασί του καὶ δὲ λαδὸς τῆς Καβάλλας ἔγενετο ἀνάστατος. Οἱ κα πνεογάται—ἔνθερμοι τότε καὶ ἔν ζηλοι ὑπερασπισταὶ τῶν Ἐπικλησι αστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων—προεκλύκλωσαν τὴν Μητρό πολιν, διότι τὰ ἕργα γα τῆς Τουρκῆς τυρανίας ἐλχον περιβάλει τὸ οἴκημα διὰ νά προσημάνωσι τὴν ἔφαρμο γῆν τῆς βίας.

Οἱ δεύτεροι βλέπον τὸ ἀναπτόρεπτον ἐδέχθη νά ἀπέλθη. Ἐν Ἐλληνικὸν ἀτμόπλοιὸν θὰ ἀνεχώρει περὶ τὴν ἐσπέραν καὶ παρεκαλέσαμεν τὸν πράκτορα φαντασμένη τὴν ἐπιβίβασιν τοῦ Μητροπολίτου Δούμας. Εἴτε διό τι δὲν διεβιβάσθη ἔγκαιρως ἡ παράκλησις, εἴτε καὶ διό τι οἱ τοῦ ἀτμοπλοίου καίτοι καὶ αὐτοὶ βεβαίως Ἐλληνες πατριώται ἐφο βιντοῦ δι τὸ θά ἡτο δυνατὸν νά εἰχον ἐνοχλήσεις παραλαμβάνοντες δχληρὸν διὰ τοὺς κρατοῦντας τιμάτην, δὲν ἀνέμενον, δι τὸ δὲ ἐπέβη διακάριος λέμβου διὰ νά φθάσῃ τὸ ἀτμόπλοιον, τοῦτο εἰχε ἀπάρη καὶ δὲν ἦκουσεν ἡ δὲν ἥθελεγ νά ἀπονήσῃ τὰς ἐπικλήσεις ἡμῶν. Οἱ Τοῦρκοι ἐνόμισαν δι τὴν ἐγεπαίχθησαν καὶ ἡ πειλήθησαν ἐν τοντέραν βίαν, ἀν δὲ πεικίνδυνος ἔνος δὲν ἀπήρχετο ἀμέσως. Τῇ ἐπειβάσει τῶν Μορθενικῶν πρατόρων ἀπεφασίσθη νά ἀναχωρήσῃ ὁ ιεράρχης διὰ ξηρᾶς μέσου τῶν Τοξοτῶν, τοῦ ἔως τότε "Οκ τσιλάρ, συνθεία καὶ τῶν καβάση δων τῶν Προξενείων. Οἱ Τοῦρκοι ἀστυνομικοὶ, ἐφοβιντο δι τὸ θά ἐμπαιούστοις η ἀναχωρήση καὶ ἐνήδρευον ἔξω τῆς Μητροπόλεως, ἐξ ἀμελείας δέ τοῦ γραμματέως, τοῦ καὶ γαμβροῦ τοῦ Χρυσοστό

μον, εἰχενάνοιχθῇ ἡ θύρα αὐτῆς καὶ εἰσῆλασαν οὗτοι ὁ δεάρχηγγός των, ἀπέτόλμησε καὶ νά θέση χειρα ἡ πάπι τοῦ μόνου προκρίτου λαϊκοῦ (Θ. Τσιώρκα). δι τοις ἐδέχθη νά μᾶς συνοδεύῃ εἰς τὴν ἔξορίαν, νά προβῇ περαιτέρῳ. Τὸ ἀναπότρε πτον ἐτελέσθη πλέον. Ὁ ποιμὴν τῶν Φιλίππων κατέληπε, μεσον νυκτίας ποθδροφ, ὡς κατάδικος, τὴν πόλιν ἐν ἡ τὸ πρῶτον ἐπάτη σαν ἐπὶ θύρωπατοκοῦ ἐδάφους οἱ πόδες τοῦ Ἀποστόλου τῶν Εθνῶν, φέροντος εἰς αὐτοὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς νέας θρησκείας. Ἀνεχωρήσαμεν δι μοσψάλλοντες συνεχῶς τὸ στιχηρὸν πρός δμοισν τῆς 1ης Σεπτεμβρίου. «Ως τὸν Εβραίων τὰ καδλα, ἐν τῇ ἐρήμῳ ποτέ, ἀπειθυσάντων δύτως, ἀλλὶ τῶν πάντων δεσπότην ἀξιώς κατεστρώθη, οὕτω καὶ νῦν τὰ διασκέψισον, τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀπίστων ἀγαρινῶν ψαλμικῶς παρὰ τὸν "Ἄδην Χριστέ».

ΑΓΔΗΜΑ